

Előfizetési feltételek.

HÁZHOZ KÜLDVE:
 Egész évre . 5 frt — kr.
 Félévre . 2 frt 50 kr.
 Hivatalok, községek, köz-
 ségi jegyzők és tanítók
 részére egész évre 3 frt.
 Italmérok és kocsmáro-
 sok részére az italmérok
 közlönyével együtt
 egész évre 4 frt.

Az előfizetések
 postautalvánnyal
 eszközölendők

Egyes számok 10 kr-jaival
 kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

Hirdetések

Háromhasásos petit-sor
 egy-szeri közléseért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., több-
 szoriért 5 kr., fizetendő
 Bélyegdíj minden egyes
 beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE:

minden 3 hasásos gar-
 mond sor díja 15 kr.
 Hirdetőirodák, előfizetők
 vagy gyakori hirdetők
 tetemes díjkezesmény-
 ben részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. I. em.)
 küldendők. — Kéziratok vissza nem adódnak.
 Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
 — VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
 a kiadóhivatalba (Főter 8. szám alá) intézendők.
 Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Vármegyei közgyűlés.

Folyó hó 4-én tartotta vármegye bizottságunk rendes nyári közgyűlését. Sok és fontos tárgy volt napirendre kitűzve, s a megyebizottsági tagok is élénk érdeklődést tanúsítottak, mert körülbelül 140-en jelentek meg, hogy gyakorolják azt a szép és nagyfontosságú jogkört, melyet a vármegyei köz-törvényhatóságok még mai napig is képviselnek.

A gyűlés lefolyásáról tudósításunkat következőkben adjuk:

Hámos László főispán a közgyűlés élénk 'eljenzése között lépett a terembe és elfoglalja az elnöki széket, meleg szavakban üdvözlöli a közgyűlést, megköszöni a szép számu megjelenést és kéri, hogy a tárgyalásokba a megszokott érdeklődéssel folyjanak, mire a közgyűlést megnyitja.

Első tárgyl *Bornemisza* László alispán negyedévi jelentése olvastott fel, melyet fővonásaiban a következőkben közlünk:

A rendes tavaszi bizottsági közgyűlés óta oly esemény, mely a vármegyei közigazgatás rendes menetére zavarólag hatott volna, elő nem fordult.

A tisztikarban az elhalálozás folytán üresedésre jött főlevéltárnoki állásra Kubinyi Ferencz, a tisztai állásáról lemondott Kubinyi Bertalan segédlevéltárnok helyébe Vályi Kálmán neveztetett ki főispán ur ó méltósága által. A levéltár az alispán személyes jelenlétében adatott át, működésüket az új tisztviselők május hó 4-én kezdték meg.

A sorozás minden járásban példás rendben folyt le, és a kézműködő főtisztviselőknek alispán elismerését fejezi ki.

Az eredmény: a vármegye területén állítandó volt: 3689, besoroztatott az ujonczjutalék javára 605, a póttartalékhoz 140, összesen 745 egyén, vagyis a lajstromba felvett állításköteles egyéneknek 20° a.

Említésre méltó különös jelenség a rozsnói járásban adta elő magát. Ezen járásban az állításköteleseknek gyenge, erőtlen testi fejlettsége valóban aggodalomra méltó megdöbentő bizonyítékát nyújtotta ezen járásbeli lakosság ifju nemzedékénél beállott elkorcsosodásnak. Állítattott ezen sorozó járásban 632 egyén közül 522, besoroztatott az ujonczjutalék javára 60; a póttartalékhoz 16; összesen 76 egyén, vagyis az állítottaknak 14° a; ezzel szemben visszahelyeztetett 306; fegyverképtelenség nyilváníttatott 124; töröltetett 17; ez a legkedvezőtlenebb eredménynek képzelhető.

Az utadó beszolgáltatása a kivetési munkálatoknak pontos és jövőre is alapul szolgálta kereszttulvitale folyamatban van, és uti ügyeink minden fenakadás és nehézség nélkül elintézhetőek lesznek.

A vármegyei különböző pénztárakat illető. *eddig takarékpénztárban elhelyezett tőkéknek* a márczius hó 20-án tartott közgyűlés határozatával nyert megbízás alapján állampapírokba leendő elhelyezésére névze vármegyei főpénztárnokkal egyetértőleg az állampapíroknak eléggé kedvező tőzadei árfolyamát felhasználni kívánván, június hó 1-én a rimaszombati takarékpénztártól 11.000 frt névértékű 4° os adómentes koronajáradékot 95 frt 30 kr. árfolyam mellett megvásárolt, ugyszintén megvett 70.000 frt névértékű 4¹/₂ os adómentes regále-kötvényt, melyek 101 frt 22 kr. árfolyam mellett június hó 15-én leszámoltattak és az egyes pénztárakban elhelyeztettek.

A takarékpénztárakban elhelyezett tőke értéke és a vásárolt állampapírok közt külön-büzet nem állott elő, tehát a tőkeállomány névértéke és összege változást nem szenvedett. A tőkék kamatjövödelmében körülbelül 0 3° apadás fog az eddigi 4 és fél % -kal szemben egyes pénztárakra hárulni.

A vármegyei gyógyalap kiadásainak fedezésére a folyó évben kivetett 12.655 frt 64 kr. pótdoból befolyt 6397 frt 23 kr.; a még hátralevő összeg befizetése folyamatban van.

Az ebtartási szabályrendelet végrehajtására szükséges intézkedések megtétek.

A vármegyei kezelés alatt levő *külföldi pénztárak* és vármegyei alapok kezelése havonta bizottságilag megvizsgáltatván teljes rendben találtattak.

A személy- és vagyonbiztonság a vármegye területén nagyobb mértékben sehol meg nem zavartatott.

Közgazdasági állapotaink a hosszas tavaszi szárazság után bekövetkezett esős időjárás után tetemesen javultak; a termények állása lényegesen gyarapodott, kaszálóink közep termést hoztak, és eltekintve a nagy esőzése, viharos felhőszakadások, és ennek következményeként előállott nagyobb ázások által okozott károktól, aratási kilátásaink annyiban kielégítőek, hogy az egész vármegye területén állagban közép, sőt helyenként jó közép termésre is számíthatunk.

A közegészségügyi állapot kedvezőnek nem jelezhető, mennyiben a gyermekek között csaknem az egész vármegye területén szörványosan fellépett vörheny, ezzel kapcsolatosan a difteritisz helyenként igen sok áldozatot kivánt és valóban aggodalmat keltő pusztításokat okozott.

A hasznos házi állatok egészségi állapota, eltekintve több helyen a lovak közt előfordult takony-kór esetektől és a sertések közt fellépett orbáncztól, még kedvezőnek mondható.

A vármegyei *lőtenyésztés* érdekében az egész loállomány megvizsgálása a vármegyei állatorvos közreműködése és a járasok főszolgabíráinak felügyelete mellett elrendeltetett; egy-szersmind a földművelésügyi miniszterium felkérte az állami kerületi állatorvosnak ezen vizsgálatokban való kiküldésére. A vizsgálat mir legnagyobb részt végrehajtatott, azonban eddig gyanus vagy épen fertőzött eset megállapítható nem volt.

A gyűlés *második tárgya* a vármegyei köz-igazg. bizottságban leköszönés folytán egy üres tagsági helynek választás utján betöltése volt. A választás eredménye az lett, hogy Molnár Lajos 14 szavazata ellenében 128 szavazattal *Fáy Gyula* választatott meg.

A főrendiház reformja.

A közgyűlés harmadik egyik legfontosabb tárgya volt roffi *Borbély* László bizottsági tagnak már a mult rendkívüli közgyűlésben beterjesztett s megindokolt indítványa a főrendiház reformja tárgyában. Az agg megyebizottsági tag indítványa felolvasása után most is felkelt indítványának védelmére s azt következőkben ajánlotta elfogadásra:

„Bőven foglalkoztak e kérdéssel az újságok, élénk megbeszélés tárgyát képezte s képezi főleg a főrendiháznak a politikai kérdésben elfoglalt álláspontja és szavazata óta, s épen azért nem volna szükség felszólalásomra. de mégis kötelességemnek tartom indítványomat röviden indokolni. Én úgy tartom, hogy a szabadelvűséggel együtt jár a hazaszeretet, együtt jár üdvözítőnk szent parancsa, a felebaráti szeretet, együtt jár azon paranasa »add meg az Istennek, ami az Istené, s a császárnak, a mi a császáré«, de én hozzáteszem azt is, hogy add meg a népnek mi a népé. Nem gyűlölet szól belőlem, mi-

dőn indítványomat beterjeszttem, mert azt a mi az indítványomban foglaltatik, maga a közjó kívánja. A főrendiház a szabadelvűséggel szemben úgy viselte magát a régibb időkben is, mint ma. Mint fiatal ember jelen voltam az 1825-iki főrendiházi gyűlésen, hol fájdalommal kellett tapasztalnom, hogy a nagy Széchenyi reformtörvényeit visszavetette. Ugyanis ellenszegülést tanusított később is a főrendiház az alsóháznak nemes intenciója, reformtörvényeit iránt. A főrendiház a királyi trónbeszédben elhangzott, a főrendiház reformálására irányuló törekvéseit is elvetette előbb, s csak később látta be, hogy erre szükség van. Igen, de a reform nem volt teljes, nem volt tökéletes, a reformot most újból és pedig teljesen új alapon kell megcsinálni. Legyen joga a törvényhatóságnak annyi tagot választani a főrendiházba, mennyit annak születési joga vagy kinevezés folytán bent levő tagjai kitesznek. E reform, úgy hiszem, az ország javára fog szolgálni, azért azt a tek. megyebizottsági közgyűlésnek elfogadásra legmelegebben ajánlom.

A tetszésnyilatkozatokkal kísért beszéd után *Ileassy* Benedek szólalt fel. Ritkán szoktam — úgymond — a tek. megyebizottsági közgyűlés figyelmét igénybe venni, s ha teszem, teszem olyankor, mikor oly dolgok fordulnak elő, melyek az alkotmányosság szempontjából tárgyalandók és bírálandók el. Oly fontos tárgyhöz egyszerű szavazattal indokolás nélkül járulni vétkecs mnlasztásnak tartanám. Midőn most e tárgyhöz szólok, tisztába akarok lenni azzal a kérdéssel, megfelelt-e a főrendiház feladatának a multban és a jelenben. Válasz e kérdésre az, hogy a multban nem felelt meg. A kamarillának és a reakciónak állt mindig szolgálatában, a szabadelvűség ellenében. De e reakció, a Tisza által reformált főrendiházból nem halt ki. Óhajtom e reformot sürgősen, de igazi reformot, a népképviselési alapra helyezve. Nem mondom ezzel, hogy a nép válasszon, mert a népnek nincs oly tanácskozási helye, hol ezt megvitathassa, hanem kívánom, hogy a törvényhatóság legyen jogosult arra, hogy a főrendiházba megfelelő számban küldhessen tagokat. Nem akarom elvenni senkinek jogát és éppen azért nem zárom ki a főrendiházból azokat, kiknek arra születési joguk van, de a szabadelvűség nevében követelem, hogy a népnek, illetve törvényhatóságunknak jogát ismerjék el, Tapasztalat szerint az eddigi reformok rendszerint deformok voltak s azért inkább szeretném ma is eltörölni e főrendiházat, mint reformálni. Ha azonban a reform igazi szabadelvűség szellemében vitetik keresztül, a hazának csak javára fog szolgálni. Mivel azonban a beadott indítvány mikéntjére semmi-nemű módozatokat nem terjeszt elő, látor vagyok a tisztelt bizottsági tag *Borbély* László indítványához egy pótindítványt beterjeszteni.

(A pótindítvány a vármegye által választandó tagoknak kívánt helyet a főrendiházban).

Bornemisza László alispán Eddig subjektív és politikai tekintetből indokolták e kérdést s szólottak hozzá az előttem szólók, én vármegyei és állami szempontból kívánok némi felvilágosítással szolgálni. A főrendiház államilag mérsékelt intézmény, és alkotmányos országban állami szempontból szükségis van arra, hogy a haladás mérsékeltet tartson, de már az semmiféle szempontból nem szükséges, hogy a főrendiház kerékkötője legyen az állam gépezetének, (Élénk helyeslés), hogy merev állásba helyezze magát a nemzet czélzataival (zajos helyeslés). Nincs nemzet, mely tradícióihoz jobban, vagy úgy ragaszkodnék, mint ragaszkodik a magyar. Mi a multat tiszteljük, s törekszünk mindig, hogy régi intézményeinket — ha azokat a kor

követelményeinek megfelelőleg meg kell változtatnunk — ezt ne durva kézzel tegyük, s a mennyit csak lehet tradícióinkhoz hiven a múltból megtartassanak. Épen azért én nem csodálkozom, hogy 1848-ban, mikor a szabadelvűség szele oly hatalmasan zugott hazánk felett, a főrendiház intézményeit változatlanul meghagyták. Nem csodálkozom, hogy ugyancsak meghagyták 1867-ban is. Sokan vannak itt közülünk, kik résztvettek az 1868 i. alkotásokban s azok tudják, hogy az akkori alkotások a képviselőház és főrendiház együttes munkálkodásával történtek. Mi különben úgy vagyunk e kérdéssel is mint sok dologgal, miként a szem van a fény és árnyalás szemben. Ha megszoktuk a fényt, nem árt az szemünknek, megszoktuk az árnyat természetesnek találjuk.

Ha azonban a fényből árnyra vagy viszont árnyból a fényre lépünk ki — már érezte szemünk a fájdalmas benyomást. — Megszoktuk a főrendiház viselkedését is az árnyat, s most mikor fényre ébredtünk, érezzük csak, hogy ez előtt árny volt.

A főrendiház legutóbbi viselkedése nem okul, hanem alkalmul szolgált arra, hogy indítványunkat indokoljuk. A főrendiház nemcsak hivatásához képest mérsékli legyen, de haladó lépést tartson, mihez a nemzetnek törvényes joga van. A főrendiház a rendi képviselői jellegét képviseli. 1848-ban az alsóház a népképviselői alapra lett helyezve, kell tehát, hogy a főrendiház is ily irányban módosuljon. Módozatokra relettálmán nem akarok, de egyet szükségesnek tartok kifejezni, s ez az, hogy a népképviselői rendszer megfelelő számban legyen érvényre emelve a főrendiházban. Mivel pedig én ma is a köztörvényhatóságokat tartom a népképviselői és meghamisítottan letéteményezőnek, azt akarom, hogy a köztörvényhatóságok, a vármegyék küldjék a főrendiháznak a népképviselői alapon megválasztandó tagjait.

A többször helyesléssel megszakított s eljenzéssel kísért beszéd után *Szentiványi Árpád* szólalt fel. Önkéntelenül eszembe jut e vitánál — így szól — azon eset, mikor a múzeum igazgatóját kereste fel egy alantasabb tisztviselő tanácskérés végett. Az illető tisztviselő válni akart a feleségtől, de mivel katolikus volt, ezt vallása törvényei szerint nem tehetette, át kellett tehát neki térni, azt nem tudta, kálvinista legyen-e, vagy lutheránus s azért fordult az igazgatóhoz. Az igazgató erre így válaszolt: A katolikusokra nézve, mivel tőlük el akar menni s vallását elhagyni, hogy milyen vallású lesz ezután, egészen *mindegy*, a kálvinistákra nézve, mivel úgy se meggyőződésből tér át, hasonlóképp *mindegy*, épen így *mindegy* a lutheránusokra is. Mivel se a kálvinista, se a lutheránus vallás nem meggyőződése, magára nézve is *mindegy*, sőt hogy maga milyen vallású, nekem is teljesen *mindegy*. De hátha mégis akar valamit hallani, mivel én lutheránus vagyok, hát legyen lutheránus. Így vagyok én is ez indítvánnyal. Akár felirunk, akár nem írunk, az a főrendiháznak *mindegy*, feliratunkat a képviselőház ugyanis lomtárba teszi, tehát annak is *mindegy*, ezért tehát az indítványozónak is *mindegy*, sőt még én nekem is *mindegy*. Hanem azért a főrendiház reformálását mégis kívánom, még pedig azért, mert a főrendiház legnagyobb mérvben aulikus. A mai főrendiházat a szabadelvűség Kolumbusa, Tisza Kálmán állította össze, de az ily szabadelvűség nekem nem kell. Az indítványt elfogadom, — de nem azért, mert a főrendiház az egyházpolitikai kérdés ellenében állást foglalt, mert hogy abban mily álláspontot fogunk elfoglalni, azt mi még magunk se tudjuk.

Szentiványi beszéde után *Hámos László* főispán felveti a kérdést, elfogadja-e a közgyűlés az indítványt, s elfogadja-e *Szentiványi* megokolása hozzáadásával, mire *Szentiványi Árpád* kijelenti, hogy ő indítványt nem tett, egyedül csak szavazatot indokolta meg, arra pedig joga volt s azért az ő megokolását indítványként, mely előtt szavazzanak, a közgyűlés elé terjeszteni nem lehet.

Hámos László. A vármegye közgyűlése e tárgyban már határozott s nem azon alapon, melyre *Szentiványi* megokolása helyezkedett, azért tette így fel a kérdést.

Kubinyi Géza szólalt még fel röviden e tárgyban, tulajdonképen pedig *Szentiványi* beszédére válaszolól, mely után a közgyűlés a betejesztett indítványt egyhangulag elfogadta.

Székhelykérdés. A belügyminiszter egy rendeletet bocsátott ki a közig. járáások székhelye és területének a kir. járásbírók területei és székhelyei összhangba hozatala tárgyában, mivel a vármegye három járásában, a rimaszombati, nagy-róczeiben és rimaszcésiben más a székhelye a járásbíróknak s más a közigazgatási főszolgabíróknak. Kijelenti itt a miniszter, hogy a mennyiben talán a járásbírósi

székhelyek áttétele válnék szükségessé, ez irányban hajlandó lépéseket tenni az igazságügyminiszternek.

Az *alispán* rövid felvilágosítást nyújt e kérdésben. Sem állami, sem közigazgatási szempontból nem elég a vármegyében öt járás és beosztása sem helyes, miután tehát egyuttal területi rendezésről is van szó, azt ily közbevető rendelet által nem tartja tanácsosnak. A rendezés izgalmat keltene még abban az esetben is, ha a lehelyesebben lenne keresztülvive. E kellemetlen pillanaton pedig kétszer — most és majd a végleges rendezéskor — átmeneti nem helyes. Elég az egyszer is. Ha lehet ma gyökerelesen s alaposan rendezni, akkor meghajlunk a miniszter akarata előtt, de ellenesetben jobb lesz felírni a miniszterhez, hogy a jelenlegi állapot tartassék fel addig, míg a területi rendezéssel az ügy végleg elintézhető lesz.

Máriássy Andor tanácsolja ez ügyet tanulmányozás végett egy bizottságnak kiadni, hogy a bizottság a területi rendezésről is véleményt mondva, így legyen ez a miniszterhez felküldhető. *Kubinyi Géza* a bizottság kiküldését fölöslegesnek tartja, mert a miniszter a rendezést ad hoc kívánja, ezt pedig most véghez vinni nem lehet, miként az állandó választmány s alispán is kifejezte. A közgyűlés az állandó választmányának az alispán által is megokolt indítványát fogadta el.

Vármegyei hitelszövetkezet.

A vármegyei hitelszövetkezet alapszabálytervezeteit kidolgozván, a teli közgyűlés által végül kiküldött bizottság, a hitelszövetkezet végleges megalakulásáról volt hivatva dönteni a közgyűlés. *Bornemisza László* több pontokban előadta a hitelszövetkezet célját, tervezetét, hogy a vármegye az inség-alapból 20 ezer forintot adjon e célra visszatérítési kötelezettséggel, s hogy a hitelszövetkezet alaptőkéjét a bizottság 100 ezer forintban alapította meg 100 forintos részvények mellett. Szóval a vármegyei hitelszövetkezet egész organikus szervezetét változta, mint ezt már mi lapunkban több ízben is kifejtettük. Szóltak ezután a tárgyhöz *Máriássy* Andor, *Hámos László* főispán, *Szentiványi Árpád*, *Szontagh Pál*, *Hevesy* Benedek, *Török* Bálint, *Kubinyi Géza*, kiknek felszólalásai mind azt mutatták, hogy az eszmét mielőbb a lehelyesebben megvalósítani akarják; hanem, hogy a bizottsági tagok az alapszabálytervezetet teljesen megismerhessék, a végleges döntés a jövő közgyűlésnek hagyott fel. Addig az alapszabálytervezet kinyomatva, bővebb tanulmányozás végett minden egyes bizottsági tagnak megküldetik.

Tárgyaltatt *Jolsva* város képviselőtestületének határozata a katonai szállásberek utalványozása tárgyában. *Jolsva* városa ugyanis egy pótlaktanyát építtetett, hova azelőtt az egyes polgároknál beszállásoltatni szokott katonák szállásoltatnak. Az azelőtt a polgároknak ezért fizetett szállásbért a vármegye még a múlt évben kifizette a városnak a katonai szállásollási pótdoból, jelenben azonban időszerűnek látja, hogy a pótlaktanya valamiképp osztályoztatva a vármegye e tehertől felmentessék s hogy *Jolsva* város a pótlaktanya osztályozása és így ez összeg kifizetéseért is a miniszteriumhoz forduljon.

A vármegyei levéltár ügyében a közgyűlés a rendezést elhatározta, de mivel a rendezésnek első akadályát a volt csász. és királyi törvényszéknek a levéltárban rendezetlenül levő iratai képezik, a kir. törvényszék felszólíttatni határozta, hogy a rendezetlenül ott hagyott iratokat a törvényszék egy hónapon belül vegye át és vitesse el.

A vármegyei pénztárak tőkeállományából takarékpénztárban elhelyezett tőkebetéteknek értékpapírokba történt elhelyezéséről szóló alispáni jelentést a közgyűlés helyeslő tudomásul vette.

A rimaszombati kath. olvasókör alapszabálytervezetének a belügyminiszterhez való felterjesztését határozta el a közgyűlés. Ugy a városi ügyész, mint a polgármester s megyei tisztviselő vélemény a megerősítés megtagadását javasolják az alapon, hogy ez egyesület a feleketek közötti béke felbontására vezethet. Részünkről komolyan foglalkozunk e kérdéssel s habár nem találtuk szerencsés gondolatnak az olvasókör szervezését mint olvasókörét, de magasabb alapon, az authoria ügyében sikert mertünk jósolni az ily egyesületnek.

A hangonyi körjegyzőválasztás azon alapon, hogy a választókos névjegyzéke összeírva nem volt, s a külbirtokosok a választásra meg nem hívtak — megsemmisítették.

A balogfalai bíróválasztás ellen beadott kérvény elvetették.

Több, kevésbé fontos s a közügyet kevésbé érdeklő ügyek letárgyalása után 15-én délelőtt elnöklő főispán a gyűlést berekesztette.

Védekezés a kolera ellen.

A m. kir. belügyminiszter a kolera ellen való védekezés dolgában a következő körrendeletet intézte a vármegyei és városi törvényhatóságokhoz.

Több külföldi európai államban szörványosan előfordult koleraeset és a hazánkban helyenkint fellépett heveny, gyomor- és bélhurut gyanus és aggasztó esetei arra indítanak, hogy a melegebb nyári időszak közeledtével ismételve felhívjam a törvényhatóságok által folyó évi február 28-án kiadott 5856. számú körrendelet érelyes és gyors végrehajtására.

Ezen felhívással kapcsolatosan további intézkedések végett a következőket rendelem: Tegye a törvényhatóság a járási főszolgabíróknak és járási orvosoknak, illetve a rendezett tanácsú városok polgármestereinek, rendőrkapitányainak és városi orvosoknak a legszigorubb felelősség terhe alatt teljesítendő kötelezettségükre az alábbi intézkedések haladéktalan fogantatását, ugymint:

1. A város, illetve községek területén az 1878. XIV. törvények 141. §-ának végrehajtása s általában a köztisztaság megőrzése a lehető legnagyobb szigorral és pontossággal eszközöltessék.

E czélból városokban a rendőrkapitány, községekben a községbíró, mindgyik az előjáróság egyik tagjával hetenkint egyszer helyszíni vizsgálatot tartson, az utcák, terek, nyilvános épületek, nevezetesen vendéglők, korcsmák, kávéházak, czukrászdák stb., nemkülönb a magánépületek helyiségeiben és udvaraiban a tisztaság és az egészségügyi rendszabályok megtartásának ellenőrzése végett, s az e téren tapasztalt hiányok és mulasztások pótlásáról, azok köztörvényi megtorlásnak fentartásával az illető mulasztók költségére gondoskodjék.

Különös figyelemmel legyen a rendőrkapitány, illetve községbíró arra, hogy az árnyékszék, pöczegödörök tartalma hetenként kétszer megfelelő mennyiségű mésztejjel (1 kilo mész 4 liter vízben megoldva) fertőtleníttessék.

2. A mennyiben a városban vagy községben rosz vizet szolgáltató kut lenne, az hatóságilag elzárandó.

A folyam mentén vagy álló víz mellett épült községek lakói minden héten falragasz vagy dobszóval való közhírítéssel utján figyelmeztetendők, hogy a folyók vagy tavak vizéből merített vizet előbb forralják fel, aztán hűtsék le és csak az ilyen felforralt és lehűtött vízzel éljenek.

3. A községi előjáróság és a városi piaci rendőrség fokozott érelyvel és szigorral ügyeljen fel a husszemlére és az ártalmas italokat és ételeket kobozza el; a korcsmai zárórára fenálló szabályzatot pedig szigorúan tartassa be.

4. A városi és községi előjáróságok gondoskodjanak fertőtlenítő szerekről, az 1000 lakoson felüli községek járványkórház, a kisebbek pedig elkülönítő helyiségek, — s minden község ezek felszereléseinek, ápolóknak és hullaházaknak készenlétben tartásáról.

5. A város, illetve járás területén levő minden hatósági és magánorvos és minden szülész, külön egyenként, a lakosság pedig közhírítéssel utján felhívandó arra, hogy általuk a legelső alkalommal észrevett gyanus, hasmenéssel vagy hányással járó megbetegedéseiket a polgármesternél, illetve a községi bírónál azonnal bejelentessék.

A községi bírák kötelesek azon gyanus megbetegedéseket küldöncz utján vagy táviratilag azonnal a főszolgabíró tudomására hozni.

A főszolgabíró vagy rendőrkapitány minden oly esetet hatósági orvos közbejöttével megvizsgálja s arról az alispánnak táviratilag jelentést tenni tartozik, kinek feladata leendő ezt nekem táviratilag bejelenteni.

6. Ugy ezen rendelet, mint a fentebb említett 5856/93. számú körrendelet végrehajtásáért első sorban a polgármestert, illetve alispánt, az egészségügyi szakfelügyeletet igénylő intézkedésekért a városi, illetve megyei tisztviselő főorvost, másodsorban a járási főszolgabírót, rendezett tanácsú városok polgármestert és járási, illetve városi orvosokat; továbbá a községi és körjegyzőket s az összes előjárókat teszem felelőssé.

A községi (kör-)jegyzők és községi bírák különösen az 1886. XXII. törvények 95. §-ára hivatkozással felelőssé teendő, ugy ezen rendelet, mint a fent idézett 5856-93. számú rendelet tartalmának az összes lakossággal való megismertetéséért.

Jelen rendeletet több példányban kinyomva, a végből küldöm meg a törvényhatóságoknak, hogy azt a rendezett tanácsú városok polgármestereivel, a főszolgabírákkal, a hatósági, községi és körorvosokkal, a községi és körjegyzőkkel haladéknélkül közölje.

Budapesten, 1893. évi július 9-én.

Hieronym, s. k.

Losoncz-rimaszombati vasutgy.

Ismét egy lépéssel haladt előre. Igazán örömmre szolgál, hogy a következő munka eredményéről számolhatunk be. Kubinyi Géza országgyűlési képviselő, engedményes, intézkedése folytán folyó hó 21-én és 22-én a losoncz-rimaszombati vonal transzportmunkálatai felülvizsgálatnak s így technikai szempontból a vonal iránya s kiépítésének feltételei végleg megállapítottak. A másik örömdetes momentum, hogy Kubinyi Géza báró Barattával folyó hó 23-án, losoncz-nógrádi érdekeltséggel érkekezletre jön össze. Ez az érdekeltség lesz hivatva dönteni a losoncz-poltári szakasz kiépítése felett végleg. Az érdeklődés annyira nagy fokú és általános, hogy kétségtelen, a legkedvezőbb megállapodások fognak létrejönni. Felmerült az eszme a keskeny-vágányú vasut létesítése iránt is, ennek azonban ellentmond a poltár-rimaszombati szakasz és az egész vonalnak nagy fontossága főleg Rimaszombat és vidéke szempontjából. Ép azért örömmel hozzuk tudomásul, hogy a gömörmezei érdekeltség is érkekezletre van egybehozva f. hó 21-ére Zsaluzsányba. Maga *Hámos* László főispán fog elnökölni az érkekezleten. *Bornemisza* László alispán is közreműködni fog és nemes érdeklődésük csakis az ügy előnyére fog szolgálni. Ugy hiszünk, hogy Rimaszombattól-Poltárig Gömörmeze minden érdekeltje ott lesz az érkekezleten s saját érdekét fel fogni, annak sikereért tette hátrahozni fogja magát. Nincs is idő a sok habozásra, mert az eredmény tagadhatlan minden ügyben a gyors és szilárd elhatározástól függ. Cselekedni és itt vissza nem riadni a pillanatnyilag felmerülő nehézségektől és áldozatoktól, hanem a jövőbe nézni s felismerni az érdekek látkörében az elérhető sikerek arányainak nagy szabású kifejlődését és kibontakozását, ez jellemzi minden a modern haladás iránt érzékkel bíró egyént és társadalmat egyaránt. Míg a kis-csinyes aggságoskodás békóiban a hátrafelé tekintés ösdi szellemében burkolódnak, reszketni és remegni a hitvány garasért s ezzel elszalasztani a kínálkozó aranyat, félteni a jó módot, mely mindig koldusállapot ahhoz a sikerhez képest, mit elérhetünk, ha bátran cselekszünk, ez az elmaradt provinciális szellem kis látkörü világának bacillus, mely sokszor nagyot akar szájával, jajgat, szid, káromol tücsököt-bokrot, de nem cselekszik s tétlenségében meddő marad. A tehetség és tett férfiat látva egyes mozgalmak élén, a legszebb remény fényugara csillan fel, hogy a modern haladás nem fog leszorulni a napirendről, hanem eddigi sikerek által is támogatva, mindinkább oda jutunk, hogy a nehézkes, lassu, aggságoskodó, reakcionárius, rák módra hátrafelé járó, hátrafelé szándító ösdi, sokszor a puritanizmus hazug álarczával diszkelődő irányzat letűnik a színtérről és tetterő, liberális, modern gondolkodású férfiak törekvése üli diadalát a közélet minden terén.

H I R E K.

— **Előléptetés.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter *Somogyi Lajos* nyustyai kir. erdésztt jelenlegi állomáshelyén való meghagyás mellett kir. kezelő főerdészszé, *Szmik Gábor* rozsnói erdésztt pedig I. oszt. erdészszé léptette elő.

— **Eljegyzés.** Hovanez József, *Bornemisza István* országgyűlési képviselő uzapanyi gazdasítje eljegyezte *Chalaupek Hermin* kisasszonyt Egerből.

— **Kinevezés.** Megyénk főispánja a folyó hó 14-én tartott megyebizottmányi közgyűlésen *Molitorisz Zoltán* közigazgatási gyakornokot tiszteletbeli szolgabíróvá nevezte ki.

— **Heinzelmann Emil** chisnyóvízi vasgyári birtokos a gömörmezei közművelődési egylet javára 50 frt alapítványt tett, mely újabb áldozatával eddigi alapítványát 300 frtra emelte.

— **A nyustya-lükéri vasúti állomás sikkasztó főnöke,** *Kelemen János* elleni bűnügyet f. hó 13-án tárgyalta a rimaszombati kir. törvényszék. A vádhatóságot dr. *Hányi Győző* kir. ügyész képviselte, míg a vádlott védelmét dr. *Ráróssy Gyula* vállalta el. A végtárgyalás egész napon keresztül tartott s az ítéletet *Kubinyi Aladár* trvszéki elnök késő délután hirdette ki. E szerint *Kelemen János* a btkv. 462. §-ába ütköző hivatali sikkasztás bűntette miatt 2 évi fegyház-büntetésre ítéltetett, melyből a vizsgálati fogság által 4 hó kitöltöttnek vétetett. Az ítélet ellen a kir. ügyész felebbezést jelentett be.

— **Talált holmi.** Még május hóban egy fő-gymnasiumi ifju a helybeli vasúti állomás mellett egy ezüst kulcstartót talált, melyen két kis kules lóg. A régi ezüstpénzre forrasztott karikával ellátott kulcstartót igazolt tulajdonosa *Marczel Béla* posta és táviró hivatali főnöknel, vagy a rendőrkapitányi hivatalnál átveheti.

— **Városi közgyűlés.** Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 10-én tartotta közgyűlését. A helybeli ág. ev. templom javítására 24000 drb téglát szavazott meg ingyen. Elhatározottat a Losoncz-utca járdájának kiépítése, melyre nézve a mérnöki tervek és költségvetés elkészítésével *Jaczkó Pál* mérnök bízott meg. Bizony nagyon üdvös volna, e kövezés mielőbbi létesítése. A temetőbe vezető utnak a leányiskola felépítése folytán szükségessé vált áthelyezése akként intéztetett el, hogy az új út 180 négyzetgöl területen makadomozva állittatik elő.

— **Magas vendégek** látogatták meg a múlt napokban a csizi fürdőt: *Zoltán honvédelovassági-tábornok* és *Horánszky Nándor* országgyűlési képviselő. Ezen páratlan gyógyhatási fürdőben a vendégek illetve gyógyulást keresők száma 220-ra szaporodott.

— **Meghívó.** A rimaszombati kiseddóvó intézet javára 1893. évi július hó 23-án a »Széchenyi-kertben« tartandó nyári mulatságra, melyben az intézeti kiseddek szavalása, társasjátéka és táncmulatsága fog a pártoló közönségnek élvezetet nyújtani. Belépti díj személyenként 20 kr. Kezdeté délután 3 órakor. Esős vagy más alkalmatlan idő esetén a mulatság következő vasárnapra fog halasztatni.

— **Kutyaadó.** A rimaszécsi járás területén a megadózándó kutyák összeírása befejeztetvén, a létszám következő: 3 frtos luxus eb van 7 drb. 2 frtos vadász eb van 67 drb. 1 frtos házőrző eb van 1325 drb., összesen 1400 drb. Tekintve véve a benem vallott, vagy kiirtott mintegy 300 drb kutyát, látható, hogy a kutyák tenyésztése eléggé virágzó. De látható az is, hogy a megadóztatás dacára nem nagy pusztítás történt köztük és a felesleges kutyák száma elég nagy. Adóczimen tehát a rimaszécsi járásban majdnem 1500 frt folytbe, vagyis ez évben ennek fele.

— **A babona és következménye.** Lehel kürtjeként szállt meg a *Szabó István* perjesei lakos trombitája, hogy hatalmas »tárogató«-jával megszabadítsa a télen át rablánczon tartott szarvas állatokat. Hogy azonban lisztje és szalonnája legyen, különös gondolata támadt a csordásnak; elhirdette, hogy a teheneket csak az általa készített »átjárón« szabad áthajtani. Az átjáró: egy földbe ásott láncz, mely felett tömjén füsttel bolondította a hiszékeny népet. Tulajdonsága az volt: a mely tehén azon keresztül jár, az jól fog tejelni és semmi veszedelem nem éri stb. Mindenki bámulta e nagy észtt (sokan azt állították, hogy ilyen esze csak a rektornak van) csak E... K. odaváló értelmes ember fejébe nem fért e babona, sőt nem egyszer figyelmeztette a csordást annak káros következményére... A tehének jól tejtettek, csak E... K. tehének (nemsokára az áthajtás után) »sántítási tünetek« kezdtek mutatkozni. A tulajdonos jól értesülve, tudta tehene baját és vallatóra fogta a csordást, ki beismerte, hogy azért püfölte el a tehent, mivel kételkedni mert az ő tudományában. »Bántalom-pénz«-ül 15 frtot (mond 30 korona) ajánlott a károsodott gazdának, ki azt nem fogadta el, hanem feljelentette a feledi szolgabírónak. Most ott fogják bebonyonítani *Szabó István* csordás urmannak, hogy a babonának mindig káros következményei vannak.

— **Vig táncmulatság.** Szépen sikerült vidám táncmulatságot rendezett f. július hó 2-án *Nyustya Jókó*dvű fiatalága a magyaros lelkességgel előjáró járási fősolgabíró *Kubinyi Andor* ur védnöksége alatt a nyustyai magyar kiseddóvó javára. Ugy illik, hogy a nyustyai lelkes ifjak tenni és mulatni is tudjanak a magyar szent ügyért! S aki látta őket, elmondhatja: tudnak. A jó kedvet különben egyre fokozták a jánosii Maxi primás pompás, magyar zamatu nótái. Járta is a csárdás még a késő esti csillag fényénél is, míg a kies branzovai halom dalos lakóinak lecsendesültével végre a magyar nóta utolsó dallama is szeliden elhangzott lent a völgy ölen. A hazafias czéla ily uton befolyt összesen 92 frt 40 kr., kiadás volt 24 frt 8 kr., maradt a nyustyai kiseddóvó fentartása költségeinek fedezésére tiszta jövedelem gyanánt 68 frt 32 kr. Ennek javarészét a következő hazafias gondolkodású ügybarátok áldozatkész adományozása képezi: *Fáy Gyula* 5 frt, *Fáy László* 5 frt, *Kubinyi Andor* 3 frt, özv. *Máriássy Pálné* 3 frt, *Kubinyi Kálmán* 5 frt, *Dr. Bleyer Leo* 2 frt, *Zajác István* 2 frt 20 kr. *Thomka László* 2 frt, özv. *Schmidt Agostonné*, *Bobok Tivadár*, *Szon-tagh Pál*, *Mirka Károly*, *Rösch Frigyes*, *Solcz Miksa* 1-1 frt, *Szomolnok* Antal 2 frt, *Pálovics István* 50 kr., ifj *Hruska János* 60 kr. — A nemes szívű ügybarátok fogadják ez uton is hálás köszönetünk nyilvánítását. (r-f.)

— **Véres verekedés.** Rettenetes vérengzés színhelye volt folyó hó 1-én *Dobfenek* község, mely annál borzasztóbb, hogy áldozata három testvér, tettese pedig apa, fiu és unokaöcs. *Farkas*

Sándor, *Farkas Ignác* és *Farkas Ferenc* testvérek a jelzett napon lovakat az id. *Farkas Ferenczel* közös kutra hajtották megitatni. *Farkas Sándor* vizet hozott a válúba, míg *Farkas Ignác* és *Ferenc* kissé távolabb álltak, hogy a lovak és csikók szabadon mehessenek a válúhoz. Ekkor *Farkas Ferenc*, az id. *Farkas Ferenc* fia, *István* hirtelen torkon ragadta és egy karóval ütlegelni kezdte. Ezt *Farkas Sándor* meglátva, öcsese segítségére sietett. *Farkas Ignác* pedig pusztá kézze ment hozzájuk s kérte őket, hogy hagyjanak fel a verekedéssel és ha valami bajuk van, tegyenek panaszt a bíróságnál. Ezen szavaifra *Farkas Gabor* ugy ütötte föbe *Farkas Ignácot* a kezében levő fejszével, hogy az menten összeesett, majd *Farkas Sándornak* fordultak s a már földön fekvőt ütlegelték, sőt az elalélt *Farkas Ignác* fejére szintén két fejszeapást mértek. Ifjabb *Farkas Ferencnek* sikerült lakásába menekülni s így a feldühödött emberektől megszabadulni. A súlyosan sérült *Farkas Ignácot* a megyei közkórházba szállították, hol szenvedett sérülései következtében folyó hó 9-én meghalt. *Farkas Sándor* élet-halál közt fekszik, míg ifj. *Farkas Ferenc* egyik szemévilágát vesztette el teljesen. A vérengző tettesek elfogatása iránt a kellő intézkedéseket megtették. A szerencsétlen három testvér iránt általános a részvét. A gyászos véget ért, alig 28 éves *Farkas Ignácot* felesége és egy kis árvája siratja.

— **Egy-kettő, ki ad többet érte,** hangzott fel folyó hó 10-én délelőtt 10 órakor a rimaszombati kir. törvényszék előtt levő vásártéren. Akkor árverezte el a királyi ügyészség a büntetésektől elkobozott temérdek bűnjelt. Volt ott temérdek ütő, szűrő, vágó szerszám, pisztoly, revolver, puska, bot, karó, dorong, kapa, kasza, fejsze, hát még a tolvajlás kellékei, kisebb-nagyobb kulcs, tolvajlámpás stb., ki tudná mind-azt felsorolni. És a sok ember körül özönlötte a kített asztalt, hol az emberi bűnök tanújelei voltak felhalmozva, s ha egy egy tárgyra kikiáltották az árat, mindjárt versenyre kelt egymással, hogy azt ő vehesse meg. Az is megtörtént, hogy egy paraszt ember ráismert a saját botjára s megvette (csak 6 hónapot ült érte) — emlékül. Szóval az egész árverés érdekes és mulatságos színezetű volt.

M e g h í v á s.

A »Gömörmezei általános tanító egylet központi választmánya«

folyó évi július hó 19-én délelőtt 9 órakor Rimaszombatban, a községi elemi fiúiskola tanács-termében gyűlést tart, melyre a választmány t. tagjait tisztelettel meghívjuk.

Tárgyak:

1. A tisztségviselők jelentései.
2. A járáskörök jegyzőkönyveinek tárgyalása.
3. A rozsnói nagygyűlés előkészítése.
4. Folyó ügyek.
5. Indítványok.

Rimaszombat, 1893. július 12.

Törköly József,
egyleti elnök.

Ozikora István!
egyleti főjegyző.

Közönség köréből.*)

Tekintetes Szerkesztő úr! A »Gömör-Kis-hont« f. évi jun. 22-én megjelent 25. számában a »Tolvajbíró« cz. közlemény engem a leg-feltekényebben örzött kincsemtől: egyéni és polgári becsületemtől akar megfosztani s a nyilvánosság előtt, mint valami közönséges tolvajt bemutatni. Én e közleményt, mint egész terjedelmében rosszakaratulag költött vakmerő valótlanságot, ezennel a leghatározottabban visszautasítom és hallatlan, lelkiismeretlen rágalomnak nyilvánítom addig is, míg ügyem megvizsgálására illetékes járásbírósg ártatlan voltomat ki fogja deríteni. Férfiúi becsületem megvédése érdekében e helyütt is bátran hivatkozom t. polgártársaim osztatlan bizalmára, a kik engem csak nem régieben közfelkiáltással bíróvá választottak, de hivatkozhatom épen a rágalmozó cikkben megnevezett *Ngos Kubinyi Kálmán* urra is, a ki az ellenem irányult tendenciózus cikket maga is a legmélyebb fölháborodással olvasta, az ügyemben összeült képviselő-testületi közgyűlés színe előtt pedig határozottan kijelentette, hogy engem soha semminemű topással nem gyanúsított. Hogy én azonban a személyem ellen irányulóalattomos inszINUACZIÓKNAK ezután elejét vehessem s az ellenem boszút forraló s

* E rovathban közöltékért a szerkesztőség nem vállal felelőséget

engem ártatlanul följelentett csenlőr-szakasz-vezető további brutalitásainak magamat ki ne tegyem; nyugodt önérettel jelemtem, hogy viselt bírói tiszteltől való fölmentésem — a vizsgálat tartamára — magam kérényeztem. Végül a mélyen t. olvasó közönség tájékoztására csak annyit van szerencsém tiszteletteljesen előre jelezni, hogy a nemes hivatást teljesítő sajtó szabadsággal ily rúttul visszaélt cikkiró ellen a sajtóper [már folyamatba] tettem, annakbefejtével pedig a becsületemben gázoló rágalmozó ellen az illetékes igazságosító bíróság előtt a szükséges lépéseket szintén megteendém. Nyusztán, 1893. július hó 5-én. Szudor Pál bíró.

A »Rozsnyói Híradó« a becsületében megtámadott bíró nyilatkozatát közölve, elég inkorrektül egy rimaszombati újságot említ, tág teret nyújtva így a gyanúsításnak, holott az inkriminált közleményt egyenesen a »Gömör-Kishont«-tól vette át. Szerk.

HIRDETÉSEK.

301.
893.

Árverési hirdetés.

Sajógömör mezőváros, mint erkölcsi testület, tulajdonát képező »Orogvány« nevű erdő rendkívüli kivágatása a nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi miniszteriumnak 22436/893. számú rendeletével engedélyeztetvén. Az árverés határideje f. évi augusztus hó 20-ik napjának 9 órájára Sajógömör mezőváros városához ezennel kintüzetik, miről az árverezni szándékozók azzal értesítettnek, hogy az árverés a következő feltételek mellett fog megtartatni.

1-ször. Az erdő kivágására határidőül 1893. évi október hó 1-től, esetleg makk és suskatermés esetén 1893. évi december hó 1-től, számítandó egy év és a fa kitakarítására pedig 1893. évi december hó 1-től számítandó 2 év engedetik, azon okból, mert az árverés alá bocsátott erdőterületen a folyó évben termelt makk és suskatermés a város tulajdonát képezi s annak kihasználására határidő f. évi november hó végeig engedetik.

2-ször. Kikiáltási ár 9000 frt, azaz kilenc ezer forint.

3-ször. Az árverés megkezdése előtt árverezni szándékozók, 1000 frtot bánatpénzül tartoznak letenni, mely összeg a f. évi szeptember hó 30-án a vételár feléig kiegészítendő, a vételár

másik fele 1894 évi január hó 1-én teljesen kifizetendő.

4-ször. Árverés alá bocsátatik az orogvány nevű erdőnek 1900 hold kiterjedésű összes faállománya.

5-ször. Ha a teljes kifuvarozás a kikötött 2 év alatt nem teljesítettik, az ezen határidő letelte után az erdőben maradt faállomány a város tulajdonába marad, a kifuvarozatlan levágott fákkal egyetemben.

6-ször. Jelen jogügylet körül felmerülő szerződési, bélyeg és százaléki költségek a vevő felet, ellenben a törvényhatósági jóváhagyási költségek a várost illeti.

Az árverési feltételek egyéb részletei az alulírt előjárásnál bármikor megtekinthetők. Sajógömör, 1893. július 14-én.

Záhonyi János,
jegyző.

Deákpál András,
bíró.

223.
erd. 1893.

Árverési hirdetés.

A gacsalki közbirtokosság erdejében a 212/1893. határozattal kihasználásra engedélyezett területen:

1.) Az A) osztályban (»Obnors« 33. k. hold) és B) osztályban (»Velka Zeni« 55.65 k. hold) 2360 ürméter tölgy, bükk és gyertyán, kész dorongfa, s az A) osztályban tővön álló mintegy 1000 ürméter ugyanolyan dorongfa és 150 mtr. épületi fára becsült jegenye fenyő, összesen 3100 forint kikiáltási árnak alap vétele mellett.

2.) C) osztályban (»Láz« 127.81 kat. hold) mintegy 2200 m³ épületi és hasznofára becsült jegenye és lúczyenyő 3450 m³ szénfára becsült u. o. állab 3925 frt; tovább 3335 m³ szén- és abroncsfára becsült nyirfa-állag 1290 frt összesen 5215 forint kikiáltási árnak alap vétele mellett 1893. évi július hó 28-án Gacsalki községhezánál osztályonként tartandó nyilvános írásbeli versenytárgyalás útján fog értesítettetni. A megajánlott vételár 100%-ának megfelelő bánatpénzzel ellátott ajánlatok a mondott nap délelőtti 10 órájáig alulírothoz adandók be, hol az árverési feltételek is megtudhatók.

Rozsnyón, 1893. július hó 10-én.

Máriássy,
főszolgabíró.

A gömri falpar részvény-társaság részvényesei

a Pelsüczön, 1893. évi július hó 20-án délután, 3 órakor, a társaság helyiségében tartandó

első rend. közgyűlésre

ezennel meghívatalnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése s a mérleg előterjesztése.
2. A felügyelő bizottság évi jelentése.
3. A tiszta nyereség felosztása iránt határozat s ezzel kapcsolatban az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
4. Közgyűlési elnök, helyettes elnök s a felügyelő bizottság tagjainak megválasztása.
5. Egyéb netáni indítványok tárgyalása.

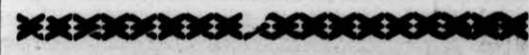
Jegyzet. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése a társaság irodájában megtekinthető.

Pelsüczön, 1893. július 4-én.

Szentiványi Árpád
közgy. elnök.

Kivonat az alapszabályokból:

9. §. A közgyűléseken csak azon személyesen vagy meghatalmazottak által megjelent részvényesek bírnak szavazati joggal, kik előmutatóra szóló részvényeiket le nem járt szelvényeikkel együtt a közgyűlés előtt felmutatták, s ezekért igazoló jegyeket kaptak. Ezen igazolványok névre szólnak, kitüntetik a letéteményezett részvények, s az ezek után járó szavazatok mennyiségét, s csak a nevezett személyre nézve bírnak érvényesül. Az így felmutatott s átadott részvények szelvényeikkel csak az illető közgyűlés bevégezte után az igazolványok visszaadása mellett vehetők vissza.

Bécs 1871. Érdemfrem.	Budapest 1085. N. díszoklevél.	Zágráb 1891. Díszoklevél.	Eszék 1889. Díszoklevél.	N.-Pálankán 1887. Ar. érem	London 1878. Díszoklevél.
Paris 1867. Bronz-érem.	Kecskemét 1872. Ezüst-érem.	Ujvidék 1875. Arany-érem.	Szeged 1878. Érdem-érem.	Triest 1883. Arany-érem.	

CSIK JÓZSEF
császári és királyi kizárólag szabadelmározott

első szerémi portland-cement és vízhatlan mészgyár
BECCSINBAN,
Központ Roda és raltar: EUDAFESTEM, V., Rudolf-irakpart 6. szám.

Ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbírtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. közönség becses figyelmébe sajtó gyártmányu **Portland-cement és vízhatlan mész** melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak. Ajánlgatók és magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Női szalma- és csipke-kalapok.

REISZ JÓZSEF RIMASZOMBATBAN.

Újzonságok
a nyári időnyre nagy választékban kaphatók.
Női kalapok, valódi párisi modellek, szalmából és csipkéből, diszitve vagy diszitetlen

Nap- és esőernyők,
férfi és gyermek-, kemény- és puha kaapok mindenféle alakban és szben.
NŐI DEREKAK és BLOUZOK
perkálból, atlasz-szaténból, battisztból, francia voillekből roppant nagy választékban, valamint leány- és fiu-ruhácskák trikóból és szövetből.

Női és gyermekkötevények mindenféle árban
Férfi fehér és színes ingek, gallérok és manchetták

tourista ingek és övek
atlaszszaténból és nyers vászonból
Valódi főtisztelendő Kreip Sebestyér-féle ingek,
legujabb galanterie és norinbergi czikkek

Nyári női szövetek, deleni, atlasz, satén, toal, és voil nagy választékban.

FÉRFI RUHÁK
jutányos áron elkészítettnek

Kiváló tisztelettel
Reisz József.

Toilette és illatszerek.

Rüzdő öltönyök és kalapok.

Kezdet és előnyomott kézimunkák,